

Патријарх Порфирије и архиепископ Стефан богослужили у Покровском манастиру у Ћунису

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, уз саслужење Блажењејшег Архиепископа охридског и македонског г. Стефана, началствовао је 14. октобра 2024. године, на празник Покрова Пресвете Богородице, светом Литургијом у чудесном манастиру посвећеном том празнику Мајке Божје у Ћунису.

По традицији, на данашњи празник хиљаде и хиљаде верних из свих крајева света сабирају се у великој ыунишкој светињи са молитвеним вапајом на својим уснама да им Пресвета Богородица буде заступница пред Престолом Сина Њеног, да им помогне и исцели немоћи њихове. Посебно дирљиви призори су виђени током ноћи на богослужењима над чудотворним извором, где се пре више од једног века Богомајка јавила девојчици Милојки рекавши јој да ће се на том светом месту исцељивати многи болесни и невољни. Од тада до данас многи у Ћунису пронађоше исцељење и помоћ.

На велики празник Покрова Пресвете Богородице, у велелепном храму заједно са хиљадама верних, предстојатељи Српске Православне Цркве и Охридске Архиепископије – Македонске Православне Цркве служили су свету Литургију, уз саслуживање високопреосвећене господе митрополита преспанско-пелагонијског Петра, дебарско-кичевског Тимотеја, бачкој Иринеја и нишког Арсенија, као и преосвећене господе епископа хераклејског Климента и јенопољског Никона. Појао је хор Бранко под вођством диригента Саре Цинцаревић.

- Тамо где се пројављује сила и љубав Божја, ми имамо чудо, чудо Божје. И стога, с обзиром да је сва творевина потврда, показатељ и израз силе и љубави Божје, сва творевина је својеврсно уму човековом непојмљиво чудо. Међутим, чудо над чудима јесте сам човек, јер он је по преимућству највећи израз љубави Божје и Његове силе зато што је створен по слици и прилици Божјој. Чудо је и чудесан је и унутарњи свет човеков. Зато све што видимо, али и оно што не видимо, упућује нас на Бога, јер је то могућност и прилика да упознамо Бога, да препознамо Његову силу, Његову љубав и Његову величину беседио је патријарх Порфирије после читања јеванђељског зачала.

- И ево данас, ми слаavimo Покров Пресвете Богородице. И Она је чудо над чудима. Од чудесног Зачећа, до Њеног Успења – све је чудо у Њеном животу. У Њеном животу, као што је и у животу сваког од нас, чудо је последица и резултат не само љубави Божје, не само Његове силе, него и Њене, односно наше, вере. У данашњи празник, славећи Пресвету Богородицу, и Она је чудо љубављу и силом Божјом, али и својом вером, својим поверењем, својом посвећеношћу читавим својим бићем Богу и, наравно, ближњем. Ко год је посвећен Богу, он је неизоставно, као израз те посвећености, као плод те посвећености, посвећен и ближњем. И Пресвета Богородица јесте заиста чудо над чудима, јер је свим својим умом, срцем, телом, читавим својим бићем, оним што јесте и вером била посвећена Богу, али и посвећена и нама људима – нагласио је Светејши Патријарх г. Порфирије, чију беседу у целисти можете прочитати [ОВДЕ](#).

После освећења славских приноса које је припремила високопреподобна игуманија љунишка Марија са сестринством, архиепископ Стефан је заблагодарио на позиву да учествује у величанственој прослави манастирске славе и том приликом уручио митрополиту Арсенију на дар величанствену икону Пресвете Богородице.

У знак молитвеног сећања и успомене на историјску посету Богородичином

манастиру у Ђунису, митрополит Арсеније је даривао патријарха Порфирија и архиепископа Стефана иконама Покрова Пресвете Богородице, које су посебно живописане за данашњу свечану прилику, на којима су изображени манастирски храм и капела над чудотворним извором.

- Ваша Светости, Ваше Блаженство, ваша високопреосвештенства и преосвештенства, у радости данашњег празника у светој обитељи Покрова Пресвете Богородице, велика ми је част што могу, у име свог свештенства, монаштва и благоверног народа Богом спасаване Епархије нишке, да вам најискреније пожелим срдачну добродошлицу у нашу Епархију, у ову свету обитељ и да вам од свег срца благодарим на очинској и братској љубави и што сте из очинског и братског старања нашли време да посветите нашој Епархији и овој светој обитељи - поручио је митрополит Арсеније и нагласио:

- Управо овде, у овој светој обитељи под Покровом Мајке Божје, пре две и по године водили су се братски разговори о успостављању канонског и литургијског јединства између Српске Православне Цркве и Македонске Православне Цркве - Охридске Архиепископије. И управо овде, у љубави, у братском разумевању, поштовању и уважавању постигнут је тај дугоочекивани договор који је донео радост како српском тако и братском македонском народу и испунио наша срца радошћу. Још тада је било речи да једну Литургију заједничку у братској љубави и јединству служимо овде, у овој светој обитељи, да благодаримо Богу и Пресветој Мајци Његовој, која је својим заступништвом и молитвама учинила да дође до тог дугоочекиваног јединства.

Уследило је још једно обраћање Патријарха српског г. Порфирија:

- Ваше Блаженство, браћо архијереји, драги митрополите Арсеније, домаћине ове Богом спасаване Епархије, браћо свештеници, часно монаштво, и нарочито драге сестре на челу са игуманијом ове свете обитељи, ја бих само у име свих хтео да се захвалим најпре владици Арсенију, на љубави, на гостопримству, на молитвама и на благослову који смо имали пре две и по године да овде саборствујемо и завршимо разговоре и да сви заједно будемо очевици и учесници једног великог чуда - васпостављања јединства међу нама. То је још једно чудо Пресвете Богородице, чудо које се десило у овој светој обитељи. Да је чудо то најбоље знамо ми и сестре, јер пре него што смо почели разговоре нама је било јасно да не постоји никакав разлог да се јединство међу нама не васпостави и да се речи Господње: Да сви једно буду (Јн 17,21) не оваплоте овде и међу нама. Хвала и Вама, Ваше Блаженство, на љубави, на молитвама. Важније од свега је да служимо заједно свету

Литургију, да саслужујемо Господу нашем на Његовој љубави, Његовој жртви, Његовом служењу нас ради и ради нашег спасења. Нека све Господ благослови и Покров Пресвете Богородице да нас увек штити. Њене молитве да буду са нама и да Њеним молитвама и Њеном љубављу, уздајући се у Њен подвиг и Њен труд, а не у себе и у своје молитве, будемо увек у близини Божјој. Живели, срећан и благословен празник!

Своје обраћање патријарх Порфирије је завршио речима:

- Браћо и сестре, сигуран сам да као што нама није био потребан преводилац у Скопљу и на другим местима у Македонији када смо се обраћали пуноћи Цркве, тако нам ни овде није био потребан превод. Ако нека реч није била јасна, срце је толико отворено и љубав Господња и Пресвете Богородице је са нама да смо се разумели, да смо у љубави у односу на Господа и међу нама – једно, а то је важније од свега!

Историјат манастира Покрова Пресвете Богородице у Ђунису

У селу Ђунис, недалеко од Крушевца, налази се манастир Покрова Пресвете Богородице. Манастир је подигнут на месту на коме се 24. јула 1898. године Пресвета Богородица јавила девојци Милојки Јоцић. Девојка имала је 13 година и радила је у пољу са својим сестрама. Са крчагом је пошла по воду на извор. Када је стигла до извора, видеља је Пресвету Богородицу која јој је рекла да ће се на том месту исцељивати многи болесници и да се на том месту подигне Црква. За овај догађај се брзо прочуло, па су многи болесни и невољни почели да се сабирају на извору где су се исцељивали. Са благословом Светог владике Николаја Велимировића, Епископа жичког, 1934. Године на том месту подигнут је дрвени храм посвећен Покрову Пресвете Богородице.

Изградња великог храма, започета 1977. године, прекинута је 1985. године због забране тадашње безбожничке власти, да би била настављена 1993. године, а у потпуности завршена 2001. године. Храм је у потпуности живописан, а у комплексу манастира подигнути су конаци и помоћне зграде. Црква брвнара је порушена 1997. Године, а на њеном месту је подигнута нова од чврстог материјала, која је освећена 1998. године на стогодишњицу јављања Пресвете Богородице. Одлуком Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве 1964. године светиња добија статус манастира, као метох манастира Светог Романа у Ђунису. Првобитно је био мушки манастир, а први игуман био је Климент. У жени манастир је преображен 1968. године. Духовник манастира био је архимандрит Корнелије, касније схи-игуман

Андреј. Прва игуманија била је мати Минодора, која је окупила велико

